

kontrolleret. En saadan Ordning kan ikke forstaaes ud fra noget nationaløkonomisk Synspunkt, men kan kun ses ud fra et eneste Synspunkt, som et Moment til at faa Husmændene til at støtte den socialdemokratiske Regering.

Som jeg nævnte, er Statstilskud til Dyrskuer det tredje Led i Bestræbelserne for at fremme Husdyrbruget, og man kan ikke borttage dette tredje Led uden at bryde Kæden. Jeg maa derfor anbefale det høje Ting at modsætte sig den foreslaaede Besparelse. Naar den højtærede Minister til Støtte for denne Besparelse siger, at Landboforeningerne som Regel har Overskud af deres Dyrskuer, er Forholdet i Virkeligheden dette, at det i høj Grad afhænger af, hvorledes Vejret er, og det afhænger i endnu højere Grad af det Udstillingsmateriale, der er paa Dyrskuets. Jeg ved meget vel, at man rundt omkring i Landet tilrettelægger Dyrskuer saaledes, at de bliver storlaaede Folkefester med et uhyre Antal Forlystelser, og paa den Maade kan man maaske tilvejebringe et Overskud, men det er jo dog ikke egentlige Dyrskueforanstaltninger. Paa Fyn, hvor vi stadig har ment, at vi skulde holde os fra denne storstillede Etablering af almindeligt Markedsgøgl og Folkefest, har vi vanskeligt ved at faa Balance paa Budgettet, hvis vi ikke har et fyldigt Dyrskue, og fyldige Dyrskuer kan ikke opretholdes, med mindre Præmieringerne kan opretholdes. Naar det er daarligt Vejr, mislykkes Dyrskuets, saaledes at det Overskud, Landboforeningen regner med — paa Fyn er det for Resten kun faa Landboforeninger, der tør budgettere Overskud —, forvandles til et dundrende Underskud. Under Hensyn til den finansielle Risiko maa Landboforeningerne tage under alvorlig Overvejelse at nedlægge Dyrskuerne, hvis man ikke faar Statstilskud.

Dernæst maa jeg udtale min Beklagelse af, at den højtærede Minister foreslaar en saa stærk Reduktion af Tilskuddet til Konsulenternes Lønninger og Kontorhold. Det ser naturligvis overordentlig smukt ud, at den højtærede Minister foreslaar, at Staten i Stedet for at yde $\frac{2}{5}$ af Tilskuddet til Konsulentinstitutionen og dennes Kontorhold og Rejsseudgifter nu skal yde $\frac{3}{5}$; men naar Resultatet heraf kan blive, at Landboforeningerne til denne Opgave faar 58 000 Kr. mindre, er det forstaaeligt, at denne Ændring, som tilsyneladende skulde være en Forbedring, ikke kan opvække særlig Glæde hos Landboforeningslederne og Husdyrbrugskonsulenterne. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup kom stærkt ind paa, hvor virknings-

fuldt et Arbejde Konsulentinstitutionen har ydet i Landbrugets Tjeneste, og, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, er der nogen, som har Interesse i Konsulentinstitutionen, er det netop de mindre Brug, altsaa Husmændene. Det er derfor ikke et Stykke Valgfæsk saaledes som det, jeg omtalte før, men det er en Kortsynethed af den højtærede Minister, som jeg ikke forstaaer. Ogsaa paa dette Punkt haaber jeg derfor, det høje Ting vil gaa imod denne Bestemmelse, saaledes at denne kortsynede Besparelse ikke gennemføres.

I det hele taget tror jeg, det er en fuldstændig forkert Opfattelse at kalde de her foreslaaede Nedsættelser af Tilskud til Landboforeningerne Besparelser for Staten, thi der er ingen Tvivl om, at det Arbejde, som nu gennem mange Aar er blevet gjort og efterhaanden er blevet sat i System, er saa værdifuldt, at der ikke bør taales nogen Standsning af det. Den højtærede Minister var inde paa — og saa vidt jeg hørte, udtalte ogsaa den socialdemokratiske Ordfører sig i den Retning —, at fordi et eller andet Erhverv havde faaet bevilget et Tilskud, kunde dette ikke betyde, at Erhvervet skulde nyde dette Tilskud i al Evighed; der kunde komme et Tidspunkt, da Tilskuddet havde opfyldt sin Opgave og derfor maatte falde bort. Men jeg vil da spørge saavel den højtærede Minister som det ærede Medlem Hr. Olufson: Tror De virkelig, at det Problem, som ønskes løst gennem et Statstilskud til Fremme af Husdyrbruget, er løst paa nærværende Tidspunkt? Jeg vil gøre opmærksom paa, at endnu er langt den største Del af de danske Kvægbesætninger ikke kommet ind under Kontrol, og at tale om, hvor mange Besætninger der staar udenfor Kvægavlzarbejdet, ja, det anser jeg for at være uden Betydning, thi det er kun en lille Brøkdel, der er med i dette Arbejde.

Derfor kan man overhovedet ikke med nogen Ret sige, at dette Tilskud nu har opfyldt sin Opgave, saa at det ikke længere skulde behøves. Nej, dette Tilskud har befordret Arbejdet for Husdyrbrugets Fremme et langt Stykke frem ad Vejen, men der er langt det længste Stykke tilbage. Det ligger maaske i en vis Konservatisme indenfor det danske Landbrug, som ikke er af det gode, hvad ellers al Konservatisme er. Men naar denne Konservatisme nu findes, maa man ogsaa regne med den, og saa er det kortsynet at tro, at det er en Besparelse for Staten at trække et saadant Tilskud tilbage.

Jeg kan heller ikke forstaa, hvad der skulde bevæge den højtærede Minister til at gøre denne Forskel mellem Planteavls-